

இனம்

இனம் இனத்தைச் சேரும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com

editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல்

International E-Journal of Tamil Studies

UAN.TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணிணிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:4 இதழ்:14 ஆகஸ்ட் 2018

Vol. 4 Issue : 14 August 2018

**சி.சங்கீதா
பா.ஈஸ்வரன்
ச.கண்ணதாசன்
அர்.வே.விஸ்வேஸ்வரன்
இரா.வசந்தமணி
தி.மல்லிகா
கி.ரேவதி**

**பா.கலையரசி
அ.மரிய செபஸ்தியான்
சி.அம்சவேணி
சே.முனியசாமி
ஆ.ஈஸ்வரன்
க.பாலாஜி
ந.இராஜேந்திரன்**

**ம.பாபு
தி.நிரஞ்சனி
இரா.அருணா
சி.சாவித்ரி
அ.அனேஜா
வி.வசந்தா
ப.சண்முகராணி
த.சத்தியராஜ்**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
An Internationally Refereed e_ Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்மூர்த்தி
முனைவர் த.சுந்தியராஜ்

ஆலோசகரைக் குழு

முனைவர் எசு.கை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் ந.இராஜசுந்தரன் (கோவை)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் சி.இரவிசங்கர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சிவமாரூதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜசுந்தரன் (துஞ்சாவூர்)
திரு சு.ஸ்ரீகந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சுத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

தொல்காப்பியமும் திருக்குறள் களவியலும்

முனைவர் சி.சங்கீதா | 4

ஐங்குறுநூற்றில் மலர்கள் வருணனை

முனைவர் பா.ஈஸ்வரன் | 9

பத்துப்பாட்டுப் பதிப்புருவாக்கத்தில் உ.வே.சாமிநாதையர்

முனைவர் ச.கண்ணதாசன் | 13

வேதசாத்திரங்களின் கருத்துகள் திருக்குறளின்
அடிப்படையில் திரிக்கப்பட்டவையே

அரி.வே.விஸ்வேஸ்வரன் | 18

பழங்காலத் தமிழர் வாழ்வியலும் அறிவியல்
யொருபுலங்களும்

முனைவர் வசந்தமணி இராமலிங்கம் | 24

முலிகொல் யானை

முனைவர் தி.மல்லிகா | 34

சங்கத் தமிழரின் நிமித்தம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள்

கி.ரேவதி | 37

பக்தி இலக்கியம்

திருமூலரின் இரந்தார்க்கீதல்

முனைவர் பா.கலையரசி | 41

தற்கால இலக்கியம்

தீர்ந்த சுனை, காய்ந்த பனை, நேர்ந்த வினை - ஒத்திகை
விஜய்யின் "மாள்வறு நாடகம்" : யார்வையாளர் நோக்கு

முனைவர் அ.மரிய செபஸ்தியான் | 45

பெண்மொழியும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும்

முனைவர் சி.அம்சவேணி | 54

...

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

முதுகுளத்தூர் அட்டாவதானம்
சரவணம்பெருமாள் கவிராயரும்
அவர்தம் கவிப்புலமையும்

சே.முனியசாமி | 65

கிழக்கிந்திய தாந்திரீகப் பாடல்கள்

முனைவர் ஆ.ஈஸ்வரன் | 78

பெருங்கற்காலக் கற்புதுக்கைகள் - தொல்லியல் கள
ஆய்வு

முனைவர் க.பாலாஜி | 91

எட்டசேரி : பெருங்கற்காலச் சமூகத்தின் வாழ்விடம்

முனைவர் ந.இராஜேந்திரன் | 108

காலத்துக்குக் காலம் மாறும் கலைப்பாணிகள்

முனைவர் ம.பாபு | 115

பகுப்பாய்வு மெய்யியலில் மொழி : சமகால மெய்யியலை
அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு

திரவியராசா நிரஞ்சினி | 121

இலக்கணம் கற்றல் முறையில் வரையடங்களின் பங்கு

இரா.அருணா | 132

ஓய்ப்பு நோக்கில் தமிழ் - தெலுங்கு இலக்கணங்களும்
இன்றய ஆய்வு போக்குகள்

முனைவர் சி.சாவித்ரி | 138

தண்டனைக் கொள்கைகளும் அவற்றின் நடைமுறைப்
பொருத்தப்பாடும்

அரியரெத்தினம் - அனேஜா | 148

வளர்முக நாடுகளில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள்
ஏற்படுத்தும் விளைவுகள்

வினாயகமூர்த்தி - வசந்தா | 163

கணினித்தமிழ்

இணையப் பயன்பாட்டுக் கற்றல்வழித் தமிழ் வளர்ச்சி

முனைவர் ப.சண்முகராணி | 174

நூல் மதிப்பீடு

'ஓடியன்'வழி இருளர்கள் : அறிமுகம்

த.சத்தியராஜ் | 177

...

தீர்ந்த சுனை, காய்ந்த பனை, நேர்ந்த வினை - ஒத்திகை விஜய்யின் “மாள்வறு நாடகம்” : யார்வையாளர் நோக்கு

முனைவர் அ.மரிய செபஸ்தியான்

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

சமூக அறிவியல் மற்றும் மொழிகள் பள்ளி

வி.ஐ.டி. பல்கலைக்கழகம், வேலூர்

tamilchezhiyan06@gmail.com

mariasebastin.a@vit.ac.in

Abstract: We are fast losing the ethics of a life lived in harmony with nature directly and indirectly. We have pledged water - the life of all living beings to seek technology and we hide into it dwelling just in that empty bubble. Though we live in groups and communities we live as alone as mere bodies bereft of relationships as electronic lives falling in heaps as the charges deplete.

Finished spring, dried up palms, calamity done. Lifeless technological nerves that run inside empty skulls which do not recognize any of this. The greed that licks up even the chemical coating of the freebies which are blocking the pores of perspiration. The collective thirsts of minds that dwell in the celebrated desires of a self-seeking world loss of its own identities. Seeking the wants that the freebies feed, unable to realize the noose that's tightening to its own neck and frolicking in this celebration of its own decay and death. Lost in this self-destructive need this whole society shares and thrives in its own deconstruction.

ஒத்திகை விஜயைப் பற்றி...

நவீன நாடகப்பரப்பில் பெரும் பங்காற்றிய மறைந்த பேராசிரியர் இராமானுஜம் அவர்களின் நேரடி சீடராக "கைசிகை" நாடகத்திலும், “நிஜ நாடகக் குழு” பேராசிரியர் மு.ராமசாமி அவர்களின் இயக்கத்தின்கீழ்ப் பல்வேறுபட்ட நாடகங்களிலும், நவீன நாடகத்தில் தனக்கெனத் தனிச் சொல்லாடலை வைத்திருக்கும் நாடகக் கலைஞர் முருகபூபதி அவர்களுடனும் இணைந்து பணியாற்றி தன்னைத்தானே செதுக்கிக் கொண்ட நாடகக்காரர். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட "நாடகப் பயிற்சி" திட்டத்தின்கீழ்ப் பயிற்சி பெற்ற கு.விஜயகுமார் தஞ்சைக்கு அருகில் உள்ள பிள்ளையார்பட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நாடகப் பயிற்சியில் இவர் ஒருவர் மட்டுமே இன்னமும் நாடகத்தோடு பயணித்து இன்று குழந்தை நாடகக் கலைஞராக நவீன நாடகத் தளத்தில் முழுவீச்சோடு பயணித்து வருகின்றார். இவரின் குழந்தை நாடகங்கள் டெல்லியில் உள்ள தேசிய நாடகப்பள்ளியில் நடத்தப்பட்ட சிறப்பை உடையது.

மாள்வறு

இறுதிக்காலத்தில் இற என்ற பொருள்.

ஒளியற்ற பின்புலத்தில் இருள் தன் அரிதாரத்தைப் பூசி செந்நிற ஒளி படர நாடகம் தொடங்குகின்றது .ஒவ்வொரு காட்சியும் இருளில் தொடங்கி இருளில் முடியும் தன்மை வாழ்வின்

பொருளைக் கணநேரத்தில் சொல்லிவிடுகின்றது. நம் மீது படரும் ஒளிக்கு ஏற்பவும், ஏற்றிருக்கும் பாத்திரத்திற்கு ஏற்பவும் பேசுவந்ததைப் பேசிவிட்டு, செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துவிட்டுக் காட்சி முடியும்போது மீண்டும் இருளில் கரையும் இந்த வாழ்க்கையோடு எவ்வளவு பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது என்ற சிந்தனையோடு நானும் இருளில் கரையத் தொடங்கினேன் .

காட்சி 1

முதல் அதிர்வு பறையிலிருந்து கிளம்புகிறது. மேடையில் கவிழ்ந்திருந்த இருளைக் கிழித்திடும் பறையின் முதல் அதிர்வு பெருவெடிப்பை நினைவூட்டியது. மூங்கிலில் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்ட தேங்காய்ச் சிரட்டைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி புதிய ஒளியை எழுப்ப நால்வர் உள்ளே வருவதாகக் காட்சி தொடங்குகின்றது. செந்நிற ஒளி தங்கள் மீது வழிவதைப் பொருட்படுத்தாமல் குச்சியில் கல்லைக் காட்டித் தொங்கவிடப்பட்ட நீண்ட கழியை ஒருவர் பிடித்திருக்க, அவர்களின் காலுக்கடியில் பூமியில் எங்கோ மறைந்து ஓடிடும் நீரைத் தேடியபடி ஏக்கத்துடன் தாகம் ஏறிய உடல் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றது . பின்னணியில் நாடகத்தின் இயக்குநர் ஒத்திகை விஜய் அவர்களின் குரலில் தண்ணீர், அதைச் சுற்றியுள்ள அரசியல், இலவசங்கள், விவசாயிகளின் தற்கொலை சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. “தீர்ந்த சுவை, காய்ந்த பனை, நேர்ந்த வினை” என்ற சொல்லாடலே நாடகத்திற்கான உட்பொருள்.

காட்சி 2

கையில் வைத்திருக்கும் பாத்திரங்களில் தாங்கள் சேமித்து வைத்திருந்த நீரை உள்ளே ஊற்றி இறுதியாக உள்ள இருவர் மேடையின் பக்கங்களில் தெளிக்கின்றனர். பறை “அதிர்.. அதிர்” அனைவரும் சேகரித்த நீரை மேடை எங்கும் தெளிக்கின்றனர். இறுதியாக பார்வையாளருக்கு அருகில் வந்து வேகவேகமாக நீரைத் தெளிக்கும்போது அவர்களின் மூச்சுக்காற்று செந்நிற ஒளியின் பின்புலத்தில் நம் மீது தெளித்து முடித்து இறுதியில் நீரைப் பிச்சை எடுப்பதுபோல் நம்மை நோக்கிக் கெஞ்சும் நிலையில் நிற்கின்றனர் . அவர்களின் வேகமான மூச்சுக்காற்றானது தாகத்தில் ஓட மறுத்த குருதியின் நாற்றத்தை எங்கள் மீது தெளிப்பதாக இருந்தது.

காட்சி 3

சமூகப் பிரச்சனைகளைத் தன்னுள் கொண்டு செல்லாமல், அகத்திலும் புறத்திலும் எளிமையாகக் கடந்து செல்லும் மனநிலை "பாத்துக்கலாம்... பாத்துக்கலாம்" என்ற சொல்லாடல் கொண்டு ஓட்டுமொத்தக் காட்சியையும் இயக்குநர் விஜய் வடிவமைத்திருந்தது தனிச்சிறப்பு. தமிழ்மொழி மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல் குறித்தும், முத்துக்குமார், ஈழப் படுகொலை குறித்தும், யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்டது குறித்தும், போரில் இறந்த 1 1/2 லட்சம் பேர் கொல்லப்பட்ட படுகொலை நிகழ்வு குறித்தும், கூல்டிரிங்ஸ், ஃபாஸ்ட் புட், G.S.T, ஜில்லிக்கட்டு, மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதை, நிலத்தோடு காது வைத்து எங்கோ மறைந்து ஓடும் மீத்தேனைக் குறித்துப் பதறும்போதும், “கௌசல்யா, நந்தினி” என சாதி ஆணவப் படுகொலை குறித்துக் கேள்வி எழுப்பும்போதும் “ பாத்துக்கலாம் ... “பாத்து.. கொல்லலாம்” என சாதியத்தின் கொடுங்கரம் கழுத்தை நெரிக்கப் பெயரற்ற கதாப்பாத்திரங்கள் கடந்து செல்கின்றனர். கூடங்குளம் போராட்டத்தை, அணுவுலை மரணத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் அக்காட்சியானது அவர்களின் மீது நடத்தும் தடியடி தற்போதைய சூழலில் தூத்துக்குடி போராட்ட முடிவை நமது மனக்கண்ணில் ஓடவிடுகின்றது. “பாத்துக்கலாம் ... பாத்துக்கலாம் ...” என நடப்பவற்றை எளிமையாகக் கடந்து போகும் நம்மில் பலரை ஒத்த முகங்களைக் கண்முன்னே நிறுத்திக் காட்டுகின்றார் இயக்குநர் விஜய். காட்சி முடிந்து மேடையில் இருள் பரவி அடுத்த காட்சிக்குத் தயாராகும் எத்தனிப்பில் அனைவரும் இருக்க, பின் இருக்கையிலிருந்து ஒரு பெண்குழந்தை "பாத்துக்கலாம் பாத்துக்கலாம்" என்று

சொல்லி சிரித்த அந்த தருணம் ஒத்திகை விஜய்யின் கடின உழைப்பிற்கு வெற்றி கிடைத்து விட்டதாகப் பட்டது.

காட்சி 4

“தண்ணீர் தண்ணீர்” என இருளைக் கிழித்து வரும் குரல் அந்த மேடையெங்கும் படருகின்றது. தாகத்தின் கொடுராப்பிடயில் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளத் துடிக்கும் உயிரின் வலியானது மயங்கி விழும் அந்த இடத்தில் உணர் முடிந்தது. எனக்கு வலது பக்கத்தில் வறண்டுபோன அடித்தொண்டையில் கத்தி வரும் ஒருவன் தனது வியர்வையை நக்கித் தன் தாகத்தைத் தீர்க்க முடியாமல் மயங்கிக் கீழே விழுகின்றான். உயிரை எப்படியேனும் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் முறையில் உடல் சுருண்டு படுத்திருக்கும் உடல்களின் மீது நீலநிற ஒளி மெல்லப் படர, வலது பக்கத்திலிருந்து ஒரு வல்லூறு தனது நெடிய கால்களையும், இறக்கையை விரித்து மேடையில் மயங்கிக் கிடக்கும் உடல்களை உற்றுநோக்கியபடி மெல்ல உள்ளே வருகின்றது. வல்லூறுவின் வருகைக்குப் பின்னணியாக இசைக்கப்படும் மணியின் "ஓலி", எதையோ குறிப்பால் உணர்த்திக் கொண்டிருந்தது. மேடையில் கிடக்கும் உடல்களைச் சுற்றி வரும் வல்லூறின் நிழலானது எத்திசைக்கும் செல்லத் தகுந்த வல்லமை கொண்டதாக நிழல் இரண்டாகப் பிரிந்து மேடையின் பின்புற சுவர் நோக்கி விரிந்து சென்று புதிய அரங்கைக் கட்டமைத்துக் கொண்டிருந்தது. மயங்கிக் கிடக்கும் உடல்களின் மீதேறி "கீ..." எனக் கத்தும்போது பின்னணியில் "மயில் கொன்றையின் காய்ந்த விதைகளின் கூட்டொலி"யானது வல்லூறின் இறகாய் மேடையெங்கும் விரிந்து அடங்கியது. மீண்டும் தன்னிடம் அடங்கும் நிழல்களை அழைத்துக் கொண்டு மேடையை விட்டு வெளியேறிய பின்பு, டிஜி ரூட் இசையின் பின்புலத்தில், நீரோட்டத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் ஒருவன் மெல்ல மேடையில் நுழைந்து இறுதியாக நீரினைக் கண்டுபிடித்து வருகின்றான். அவனது "நீர்" என்ற குரல் கேட்டு மயங்கிய உடல்கள் உயிர்பெற்று எழுந்து தோண்டப்பட்ட இடத்திலிருந்து பெருகும் நீரைப் பருகுகின்றனர். பின் கால்களால் மழையின் இசையை ஒத்த ஒளியை எழுப்பி, பின்பு காலில் இருந்து ஒளியானது கைகளுக்கு மாறி "ஊத்தே ஊத்துத் தண்ணி, ஊத்தே குளத்துத் தண்ணி, ஊத்தே அருவித்த தண்ணி, ஊத்தே ஆத்துத் தண்ணி, ஊத்தே ஓடத்தண்ணி" எனப் பாடி மகிழ்ந்து பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் பலவகைப்பட்ட வடிவமெடுக்கும் நீரினைக் காவிரி போராட்ட காலத்தில் இருக்கும் நமக்கு சுரீர் என்று உரைக்கின்றது. நாம் இழந்துபோன நீரியல் மேலாண்மையை கண்முன் மேடையில் காணமுடிந்தது. மெல்ல மேடையில் இருள் படர வானில் மின்னல் நாடகத்திற்கான ஒளியமைப்பை மாற்ற அந்தக் காட்சி இனிதே முடிந்தது.

காலத்தை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் நான்கு பேர் மேடையின் நடுவே நின்று "பேரிடர் வருமுன் நாங்கள் வருவோம்" என்று கூறிய பின்பு "ம்ம்ம்ம்" என்ற ஒலியை இசையாக்கி பின்புலத்தில் மின்னல் மின்ன, மேடையை விட்டு வெளியேறுகின்றனர்.

பறை இசைக்கு ஒருவர் நடனமாடியபடி உள்ளே வருகின்றார். தண்ணீர் ஏலம் விடுதல் தொடர்பான அறிவிப்பொன்றை அனைவரின் முன்னரும் கட்டவிழ்த்து விட்டார்." யார் அதிக தண்ணீர் கொண்டுவந்து தருகின்றனரோ அவருக்கு ஆச்சர்ய பரிசு கிடைக்கும்" என்ற அறிவிப்பு அரங்கில் பரவி அடங்குகின்றது.

காட்சி 5

இரண்டு அடிமைகளின் முதுகில் வல்லூறு ஏறிநின்று தனது தோளில் மாட்டப்பட்ட பெரிய பையுடன் உள்ளே வானுயரத்தில் மிதந்து வருகின்றது. சேமித்து வைத்த நீரைக் காலில் கொட்டும் நபர்களுக்குத் தான் கொண்டு வந்த பரிசு பொருட்களைப் பளபளப்பான காகித உறைக்குள்

மறைத்தே கொடுக்கின்றது. நீல நிற ஒளியில் இருந்து மெல்ல இருள் நோக்கி நகர்ந்து மறைகின்றது அந்த வல்லுறு. தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுகளை ஆர்வத்துடன் பிரித்துப் பார்க்கின்றனர். உள்ளே அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு கைபேசி இலவசமாகப் பேசிக்கொண்டே இருக்க, "ஐயோ"வானது நடைமுறையில் இலவச இணையத்தை அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கும் தனியார் தொலைத்தொடர்பு நிறுவனம் நினைவில் வந்து போனது. "பேசலாம்... பேசலாம்... பேசிட்டே இருக்கலாம்" என்ற விளம்பர தொனியில் மேடை முழுக்க நடந்து காட்டப்படுகின்றது. "மேடையின் ஒரு பக்கமிருந்து "ஐடியா" என்ற குரலுக்குப் பின் "மயக்குறவங்க இருக்கிற வரை மயங்கிட்டே இருக்கலாம்" என்ற பேச்சுடன் அந்த காட்சி முடிவடைகின்றது .

காட்சி 6

இருளைத் தனது குரல்களால் "தாதா தாதா தகதக தகதக தாதா தாதா தகதக தகதக" என கையில் காய்ந்து போன நெல்லை கையில் ஏந்தி, கால்களால் ஒலி எழுப்பி வரும் வேகம் பெரும் அதிர்வை மனதிலும் செவியிலும் ஏற்படுத்தியது. "தா தா" என்பது விவசாயிகளுக்கான உரிமையை "தா தா" என்று அரசிடம் கேட்பதையும் , "தக தக" என்பது செந்நிற ஒளியில் விவசாயிகளின் வயிற்றிலும், எண்ணத்திலும் பற்றி எரியும் நெருப்பை குறிப்பால் உணர்த்துவதாக இருந்தது. நடன லயத்தோடு மேடைக்கு முன்பு வந்து நின்று கையில் வைத்திருந்த காய்ந்து போன நெற்கதிரை நம்பக்கம் நீட்டி கெஞ்சுவது போல ஊமையாய் நிற்கின்றனர். அரசு மனம் இறங்கவில்லை என்பதை அறிந்து பின்பக்கம் வைத்திருந்த "எலியை" வாயில் வைத்து கெஞ்சுகின்றனர். மனம் பல நிகழ்வுகளை மீண்டும் ஓட்டிப்பார்த்தது. அவர்களுக்கு பின்பே இருள் தொடர மேடையை விட்டு வெளியேறுகின்றனர்.

காட்சி 7

சங்கின் ஒலி உயர்ந்து அடங்க உலக அரசு (Govt. Of World) என்ற பதாகை தாங்கி வரிசையாக வருகின்றனர். 2009 மே மாதம் நடந்தேறிய இனப் படு கொலையைக் காட்டிலும் இதுவரை நடந்த விவசாயிகளின் தற்கொலை 5 லட்சத்திற்கும் மேல், கடந்த 25 வருடங்களாக நடைபெற்ற சாதிக்கலவரங்களில் கணக்கில் அடங்கா பிணங்கள் என்ற தகவலைத் தந்துவிட்டு மேடையெங்கும் பிணங்களைத் தேடி கிடைக்காமல் திரும்பவும் வரிசையாக மேடையைவிட்டு வெளியேறுகின்றனர்.

காட்சி 8

அந்த இருளில் மெல்லிய சாம்பிராணிப் புகையின் மனம் காற்றெங்கும் பரவியது. பெரிய சூலாயுத்தத்தில் தொங்கவிடப் பட்ட அடையாள அட்டையை ஒருவர் தாங்கிப் பிடித்து வர அந்த அட்டைகளுக்கு சாம்பிராணி காட்டியபடி ஒருவர் மேடையினுள் வருகின்றனர் . மேடையில் மண்டியிட்டுள்ள நான்கு பேரும் "ஆ...தா.....ர ...ம்" எனத் திரும்பத் திரும்ப மந்திரம் போல் உச்சரிக்கப்படுகிறது. அவர்களின் கழுத்தில் சூலாயுத்தத்தில் மாட்டப்பட்டிருந்த அடையாள அட்டைகளை மாட்ட இறுதியாக "இதுதான் நமக்கான அடையாளம்" என்பதோடு அந்த காட்சி முடிகின்றது . மனதில் "ஆ தா.....ர...ம் ..." என்பது அடையாள அட்டைகளின் தேசத்தில் வேறு எவரோ ஒருவரின் முகங்களையும் நடிகைகளையும் தாங்கிவரும் அரசு அடையாள அட்டை நினைவிற்கு வந்தது. நாம் யோசிப்பதை ஆமோதிப்பது போல மேகமும் தனக்கான நகைப்பை மின்னல் வடிவில் தந்து சென்றது.

காட்சி 9

மகுடி இசைக்கு அந்த இருள் கவிழ்ந்த மேடை கனவுலகத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. மெல்லிய நீல நிற ஒளி பின்புலத்தில் வல்லுறு உள்ளே நுழைய இரண்டு பக்கமும் ஒவ்வொருவராக ஆசனத்தை கொண்டுவரும் நடனம் என்று எண்ணத்தக்க வகையில் மெல்லிய இழை கிளை விட்டு பிரிந்து காற்றிலாடி கீழே விழும் லயத்தோடு ஒவ்வொருவராய் உள்ளே வருகின்றனர். ஒவ்வொருவராக உள்ளே வரும்போது அவர்கள் மீது படரும் ஒளி இரு வேறு நிழல்களை பிரித்து பலர் வல்லுருவின் கால்களுக்கு வலுசேர்க்கும் அடிமை உருவங்களை நிழலை உருவாக்கும் நாடக கலைஞர்கள் பெருங்கூட்டமாக வல்லுறுவின் நிழலில் மறைந்தனர். வல்லுறு தனது அதிகாரத்தின் முகத்தை பார்வையாளருக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. அடிமைகள் கொண்டு வந்த இருக்கையிலேறி அமர்ந்து (*I'm The Beast*) (*I'm The devil*) (*I'm the Horror*) (*This Is My World, you are always my salves*) என ஒவ்வொரு திசையிலும் தனது கொடுமுகத்தை நேரடியாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு அதிகாரத்தின் குரலைப் பார்வையாளருக்கு வழங்கும் விதம், "பதட்டம்" எப்பொழுதும் பதட்டமாகவே வெச்சிருக்கணும் "பதட்டம் தான் எனக்கான பலம்"... மறதி... நாம் மறந்தே ஆகவேண்டும்" எனக் கட்டாயப்படுத்தும் போதும், கடவுள் இல்லை என்பது அதிகாரத்தில் இருக்கும் எனக்குத் தெரியும் என்று கூறி தண்ணீர் எனக்கு மட்டும்தான்... அது என்னைத் தேடி வரும்... என்று கூறி நம்மை சுற்றி நடக்கும் அதிகார சுரண்டல்களை, படுகொலைகளை நினைவுபடுத்தி அந்தக் காட்சி முடிகின்றது.

காட்சி 10

தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட இலவச செல்லிடப் பேசிகளை விமர்சனம் செய்யும் காட்சியும், இறுதியாக வல்லுறுவின் மயக்கும் பார்வைக்கு அதை எதிர்க்கும் அனைவரும் துடப்பத்தைக் கொண்டு அடிக்க வரும் போதெல்லாம் மயங்கி விழுதல், அவர்களின் கையில் வைத்திருக்கும் துடப்பத்தை வாங்கி ஒன்றாக இருக்கும் குச்சிகளை பிரித்து மேலே வீசும்போது குச்சிகள் மாறி பாவப்பட்ட மக்கள் மீது இன்னமும் தொடுக்கப்படவுள்ள அத்துமீறல்கள் , மரணங்களை நினைவுபடுத்தியது , இறுதியாக அனைவரது கழுத்திலும் தூக்கு கயிற்றை மாட்டிவிட்டு மேடையை விட்டு வெளியேறுகின்றது அந்த வல்லுறு.

காட்சி 11

இல்லை என்ற தொனியில் சொல்லப்படும் "ம்ம்" "க்கும்" ஒலியுடன் வரும் காலத்தை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் கூட்டம் அழகும் அரசியலும் ஆபத்து. வியப்புறாமல் விழித்தே இருங்கள் "என்று கூறி"

வலியோர் சிலர் எளியோர் தமை

வதையேபுரி குவதா?- என்ற பாரதிதாசனின் பாடல் வரிகள் பாடி

“கொலை வாளினை எட்டாமிகு...

கொடியோர் செயல் அறவே

கொடியோர் செயல் அறவே

கொடியோர் செயல் அறவே”

எனத் திரும்பத் திரும்பக் கூற, மெல்ல மேடையில் இருள் கவிய நாடகம் முடிவுற்றது.

Link : <https://www.youtube.com/watch?v=YjuScTwStCU>

Search : maaluru

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

